

Betænkning

over

I. forslag til lov om udskrivning af skat til amtskommunen

II. forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

(Afgivet af udvalget den 4. februar 1971).

Udvalget har holdt 9 møder og har herunder haft samråd med indenrigsministeren, som endvidere skriftligt har besvaret en række spørgsmål fra udvalget. Nogle af udvalgets spørgsmål er med ministerens besvarelser optrykt som bilag til betænkningen.

Over lovforslagene afgives følgende indstillinger:

Ad I. forslag til lov om udskrivning af skat til amtskommunen.

Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Hovedformålet med lovforslaget er at skabe grundlag for en direkte amtskommunal indkomstskat, der som indtægtskilde for amtskommunerne kan træde i stedet for de bidrag, der hidtil er blevet pålagt kommunerne. Da disse bidrag belaster kommunernes skatteydere på grundlag af en proportional beskatning på samme måde som kommunernes øvrige udgifter, bygger lovforslaget tilsvarende på, at den direkte amtskommunale indkomstskat skal være proportional. Der er således ikke tilstræbt en forskydning i skattebyrden for skatteydere på forskellige indkomstrin ved indførelsen af den direkte amtskommunale skat.

Flertallet er opmærksom på, at den skattemæssige balance, der tilstræbes opretholdt ved lovforslaget, kan blive forrykket i

samme omfang, der i fremtiden bliver tale om en ændret opgave- og byrdefordeling mellem staten og amtskommunerne. Da dette vil kunne medføre uønskede konsekvenser for personbeskatningen især i de amtskommuner, som har det svageste beskatningsgrundlag, ønsker flertallet at påpege, at det vil kunne vise sig påkrævet at afhjælpe sådanne konsekvenser gennem hensigtsmæssige ændringer i skattelovgivningen, byrdefordelingslovgivningen eller på anden måde.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) ønsker at fremhæve, at flere byrder efterhånden overflyttes til amtskommunerne, hvilket indebærer, at amtskommunernes udskrivningsbehov i de kommende år vil stige væsentligt. Samtidig henleder mindretallet opmærksomheden på, at det i lovforslagets § 2 er anført, at amtskommunernes udskrivningsbehov dækkes ved, at halvdelen udskrives som grundskyld, men med den væsentlige tilføjelse, at grundskyldpromillen ikke må overstige 20.

Da det af indenrigsministeren er blevet oplyst, at alle amtskommunerne nu vil anvende den maksimale grundskyldpromille, betyder dette, at stigningen i udskrivningsbehovet alene må pålignes den personlige skat til amtskommunerne. Der må som følge heraf regnes med ret store amtskommunale beskatningsprocenter; og anvendelsen af en

proportional skatteskala vil i særlig grad ramme de mindre og de mellemstore indtægter.

Mindretallet kan ikke medvirke til en sådan fremgangsmåde og foreslår derfor, jfr. det nedenstående ændringsforslag nr. 1, at skatteskalaen bliver progressiv ved anvendelsen af statsudskrivningslovens rateskala, således at der i videre omfang svares skat efter evne.

Et andet *mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. Mindretallet finder principielt, at man bør gå over til en enhedsbeskatning af indkomsterne, således at der ikke kan tales om særlige stats-, kommunale eller evt. amtskommunale skatter. Det foreliggende lovforslag peger den stik modsatte vej. Konkret betyder det en yderligere skævhed i skattebyrden for de enkelte borgere på grund af deres bopæl, og denne skævhed øges endda, fordi flertallet fastholder en proportional skala ved beregning af den nye skat. Endelig vil indførelsen af en tredje slags indkomstskat — ved siden af stats- og kommuneskatterne — gøre beskatningen endnu mere uoverskuelig for den enkelte og vanskeligt administrerbar for myndighederne.

De i forvejen negative følger af den amtskommunale indkomstskat vil blive forstærket, efterhånden som virkningerne af amtskommunernes mange nye bundne udgifter melder sig.

I alle henseender forekommer dette lovforslag derfor at være et tilbageskridt, og mindretallet agter at stemme imod dets gennemførelse ved 3. behandling.

Indenrigsministeren har stillet det nedenstående ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en revisionsbestemmelse. Dette ændringsforslag er tiltrådt af udvalget.

Herefter indstiller et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med den af indenrigsministeren foreslåede ændring.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af indenrigsministeren

samt det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et andet *mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets vedtagelse.

Ad II. forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Indenrigsministeren har stillet de nedenstående ændringsforslag nr. 1-4, som er tiltrådt af udvalget og om hvis indhold henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de af indenrigsministeren foreslåede ændringer.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om udskrivning af skat til amtskommunen.

Af et *mindretal* (Ove Hansen, Lis Groes, Grünbaum, Per Hækkerup, Egon Jensen og Hans Lund):

Til § 9.

1) 1. pkt. erstattes af følgende:

„Amtskommunal indkomstskat svares med en udskrivningsprocent, der fastsættes af amtsrådet for det pågældende kalenderår, og som skal anvendes på de efter satserne for indkomstskat for personer beregnede grundbeløb efter loven om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten. Procenten skal angive forholdet mellem på den ene side de beløb, der skal udskrives som amtskommunal indkomstskat, og på den anden side den forventede sum af de foran nævnte grundbeløb.“

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 12.

2) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

„*Stk. 0.* Forslag om revision af loven fremsættes for folketinget i folketingsåret 1972-73.“

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ved ændringsforslaget foreslås indført en progressiv skatteskala ved anvendelse af statsudskrivningslovens rateskala.

Til nr. 2.

For at folketinget kan få lejlighed til at foretage en bedømmelse af virkningerne af den nye amtskommunale indkomstskatteordning, der træder i kraft den 1. januar 1972, foreslås loven optaget til revision i folketingsåret 1972-73.

II. forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Af indenrigsministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

1) Efter nr. 6 indsættes som nyt nummer:
„0. I § 27, stk. 2, og § 28, stk. 2 og 4, ændres „ $\frac{1}{2}$ pct.“ til: „1 pct.““

2) I det under nr. 7 foreslåede § 28, stk. 5, tilføjes som nyt punktum:

„I forbindelse hermed kan indenrigsministeren bestemme, at afgifter, brandforsikringspræmier m. v., der hidtil er blevet opkrævet af amtstuerne sammen med ejendomsskatterne, fremtidig skal opkræves af kommunerne.“

Ny paragraf.

3) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

„§ 00.

I § 2, stk. 1, i lov om ændring i amtstueforordningen af 8. juli 1840 vedrørende opkrævning m. v. af skatter og afgifter af fast ejendom, jfr. lovbekendtgørelse nr. 62 af 23. februar 1966, ændres „ $\frac{1}{2}$ pct.“ til: „1 pct.““

Til § 2.

4) I paragraffen, der bliver § 3, indsættes som 3. pkt:

„§ 1, nr. 0, og § 00 har virkning for skatter

Asgar Jensen. Erik Hansen (Vejle amt).

A. Chr. Andersen. Jens Chr. Christensen.

Niels Helveg Petersen. Helge von Rosen.

Per Hækkerup. Egon Jensen.

og afgifter, der pålignes fra og med skatteåret 1971-72.“

Bemærkninger.

Til nr. 1 og 3.

Under hensyn til det for tiden gældende renteniveau foreslås det, at de rentesatser, der gælder i tilfælde, hvor den skattepligtige for sent indbetaler pålignede kommunale og amtskommunale ejendomsskattebeløb, eller hvor kommunen som oppebørselsmyndighed for sent indbetaler amtskommunale ejendomsskattebeløb til amtskommunen, forhøjes fra $\frac{1}{2}$ til 1 pct. pr. måned. Denne forhøjelse vil også umiddelbart få virkning ved skatteydernes for sene indbetaling af ejendomsskylden til staten, jfr. henvisningsbestemmelsen i § 10, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 183 af 30. april 1970 om ejendomsskyld til staten. En tilsvarende forhøjelse af morarenten fra $\frac{1}{2}$ pct. til 1 pct. pr. måned foreslås for de afgifter m. v., der opkræves af amtstuerne sammen med ejendomsskatterne.

Til nr. 2.

Sammen med opkrævningen af ejendomsskatten opkræver amtstuerne visse andre ydelser såsom brandkontingent, ydelser til tiendebanken samt pumpe- og digebidrag. Da det må anses for mindre hensigtsmæssigt, om der som følge af kommunernes overtage af opkrævningen af amtskommunale (og statslige) ejendomsskatter skulle etableres en særlig opkrævningsordning for de nævnte ydelser, foreslås der tillagt indenrigsministeren beføjelse til at bestemme, at kommunerne også skal overtage denne del af opkrævningsfunktionen.

Til nr. 4.

Det foreslås, at forhøjelsen af rentesatserne alene skal have virkning for de ejendomsskatter m. v., der pålignes fra og med skatteåret 1971-72, idet det i forbindelse med opkrævningen af skatterne for tidligere skatteår er tilkendegivet de skattepligtige, at morarenten udgør $\frac{1}{2}$ pct.

Stæhr Johansen. Poul Schlüter,
formand.

Kofoed, Martin Pedersen.
næstformand.

Ove Hansen. Lis Groes. Grünbaum.

Hans Lund. Gert Petersen.

Bilag.

Nogle af udvalgets spørgsmål til indenrigsministeren og ministerens svar.

Spørgsmål 1:

Hvor meget andrager den fikserede ejendomsskyld årligt, henholdsvis til kommunerne og staten?

Svar:

For skatteåret 1970-71 udgør det samlede ejendomsskyldbeløb efter de senest foreliggende opgørelser ca. 195 mill. kr., der fordeles sig således:

Kommunerne	ca. 141 mill. kr.
Amtskommunerne	- 33 - -
Staten	- 21 - -

Spørgsmål 2:

En oversigt udbedes over, hvor meget den samlede udskrivning i skat til amtskommunerne vil udgøre for 1971-72.

Ligeledes udbedes et skøn over, hvor stort udskrivningsbehovet i amtskommunerne vil andrage i 1972-73, herunder hvor stor en del der kan påregnes udskrevet på fast ejendom.

Svar:

Som det fremgår af hosstående oversigt, i hvilken de budgetterede amtskommunale skatter for 1971-72 er fordelt på ejendomsskatter og udskrivning på kommunerne, vil den samlede udskrivning af skat til amtskommunerne i nævnte regnskabsår udgøre 3.062,1 mill. kr.

Budgetterede amtskommunale skatter for 1971-72 (mill. kr.).

Amtskommune:	Ejendoms- skatter	Udskrivning- på kommuner	Amts- kommunale skatter i alt
København	271,1	201,4	472,5
Frederiksborg ..	141,0	109,0	250,0
Roskilde	54,9	81,1	136,0
Vestsjælland ...	63,7	166,9	230,6
Storstrøm	57,0	146,5	203,5

Bornholm	5,9	21,0	26,9
Fyn	72,6	256,7	329,3
Sønderjylland ..	35,3	92,4	127,7
Ribe	31,6	93,0	124,6
Vejle	51,5	148,3	199,8
Ringkøbing	40,0	100,7	140,7
Århus	100,2	252,2	352,9
Viborg	34,0	106,2	140,2
Nordjylland ...	69,2	258,2	327,4

I alt ... 1.028,5 2.033,6 3.062,1

Et skøn over det amtskommunale udskrivningsbehov i 1972-73 vil være behæftet med en betydelig usikkerhed. Såfremt udskrivningsbehovet fra 1971-72 til 1972-73 stiger med 15 pct., vil dette i sidstnævnte regnskabsår andrage godt 3,5 milliard kr. Da samtlige amtskommuner i 1971-72 udskriver 20 p.m. på grundværdierne, må så godt som hele stigningen inddækkes over den amtskommunale indkomstskat.

Spørgsmål 3:

Hvad er i indeværende år den gennemsnitlige grundskyldpromille i amtskommuner og kommuner?

Svar:

På grundlag af foreliggende oplysninger om summen af afgiftspligtige grundværdier og summen af udskrevet grundskyld til amtskommuner og kommuner for skatteåret 1970-71 er den gennemsnitlige amtskommunale grundskyldpromille for dette skatteår beregnet til 18,0 og den gennemsnitlige kommunale grundskyldpromille til 17,7.

Spørgsmål 4:

Hvilke oplysninger kan gives om de amtskommunale udskrivningsprocenter for 1971-72?

Svar:

På grundlag af beregninger for de enkelte amtskommuner over den forventede skala-indkomstmasse i kalenderåret 1971 opgjort med statens personfradrag samt oplysninger om de af amtskommunerne foreløbigt udskrevne bidrag på kommunerne for regnskabsåret 1971-72 vises i nedenstående oversigt, hvilken udskrivningsprocent der i hver af amtskommunerne ville have fundet anvendelse i kalenderåret 1971, såfremt de kommunerne pålignede amtsfondsbidrag i stedet var blevet udskrevet som amtskommunal indkomstskat efter lovforslagets regler:

Amtskommuner	Udskrivn.pet. for 1971
København	1,9
Frederiksborg	2,9
Roskilde	3,9
Vestsjælland	6,5
Storstrøm	6,0
Bornholm	5,8
Fyn	6,2
Sønderjylland	4,3
Ribe	4,9
Vejle	5,2
Ringkøbing	4,7
Århus	4,7
Viborg	6,0
Nordjylland	6,4
Gennemsnit for samtlige amtskommuner	4,4

Spørgsmål 5:

Hvad ville udskrivningsprocenten for den personlige skat have været 1970-71 i de enkelte amter, dersom beskattningen havde fundet sted efter lovforslaget? Hvad ville den have været, hvis ikke der blev udskrevet skat på grundværdier?

Svar:

I den følgende oversigt er for hver af amtskommunerne angivet den amtskommunale udskrivningsprocent, der ville have været gældende for skatteåret 1970-71, såfremt de kommunerne for dette skatteår pålignede amtsfondsbidrag i stedet var blevet udskrevet som en proportional indkomstskat efter lovforslagets regler (kol. 1), og endvidere den tilsvarende udskrivningsprocent såfremt tillige det amtskommunale

grundskyldprovenu for nævnte skatteår var blevet udskrevet som amtskommunal indkomstskat (kol. 2):

Amtskommuner	Udskrivn.pet. ved bibeholdelse af grundskyld	Udskrivn.pet. ved opgivelse af grundskyld
	(1)	(2)
København	1,8	4,1
Frederiksborg	2,6	5,8
Roskilde	2,7	5,5
Vestsjælland	5,1	7,8
Storstrøm	5,5	8,0
Bornholm	4,1	5,8
Fyn	4,5	6,5
Sønderjylland	3,0	4,8
Ribe	3,8	5,8
Vejle	4,8	6,6
Ringkøbing	3,2	5,2
Århus	3,4	5,6
Viborg	5,4	7,8
Nordjylland	5,2	7,1
Gennemsn. for samt- lige amtskomm.	3,6	5,8

Spørgsmål 6:

Hvad er den gennemsnitlige skatteindkomst pr. skatteyder eller pr. indbygger i Københavns amt, i Ribe amt og Bornholms amt?

Svar:

For 1970 kan den forventede skala-indkomst opgjort med statens personfradrag anslås til følgende beløb pr. indbygger:

Københavns amt	14.700 kr.
Bornholms amt	6.800 -
Ribe amt	7.600 -

Spørgsmål 7:

Med eksempler bedes det oplyst, hvad en progressiv skatteskala til amtskommunen med to eller flere trin vil betyde for skatteydere med lave og større indkomster.

Svar:

Den amtskommunale indkomstskat er foreslået udskrevet inden for den enkelte amtskommune til dækning af denne amtskommunes udskrivningsbehov. Både en proportional skatteudskrivning og en skatteudskrivning efter en progressiv skala vil derfor have forskellig betydning på de en-

kelte indkomstrin fra amtskommune til amtskommune.

Tænkte man sig den amtskommunale indkomstskat udskrevet efter en progressiv skala, ville resultatet blive, at amtskommuner med relativt mange store skatteydere ville få et særlig stort udbytte af den øverste del af progressionsskalaen, medens amtskommuner med relativt få store skatteydere ville få et mere begrænset udbytte. Herved ville skævheden i amtskommunernes skattegrundlag yderligere markeres, og de procenter, hvormed amtsskatten skulle udskrives, ville udvise en langt større spred-

ning end de procenter, hvormed amtskommunerne skulle udskrive efter et proportionalt skattesystem.

På grundlag af foreløbige oplysninger har man foretaget visse, delvis skønsmæssige beregninger på basis af forholdene i 1970. I nedenstående *tabel 1* vises herefter med eksempler dels størrelsen af den anslåede udskrivningsprocent efter et proportionalt system, dels de beskatningsprocenter, der ville finde anvendelse på forskellige indkomstrin ved anvendelsen af statsudskrivningslovens rateskala (reguleret efter udskrivningsbehov).

Tabel 1.

Amtskommunal udskrivning af indkomstskat for 1970

Skalatrin, d. v. s. skattepligtig indkomst minus personfradrag m. v.	Samtlige amtskommuner, gennemsnit		Frederiksborg amtskommune		Viborg amtskommune	
	Proportional udskr.pct.	Beskatn. pct. ved anv. af progressiv skala	Proportional udskr.pct.	Beskatn. pct. ved anv. af progressiv skala	Proportional udskr.pct.	Beskatn. pct. ved anv. af progressiv skala
Indtil 17.000 kr.	3,6	2,1	2,6	1,4	5,4	3,6
17-30.000 -	3,6	3,6	2,6	2,4	5,4	6,0
30-70.000 -	3,6	4,8	2,6	3,2	5,4	8,0
over 70.000 -	3,6	5,4	2,6	3,6	5,4	9,0

Som det ses af *tabel 1*, vil et progressivt skattesystem give skattelettelse på de laveste indkomstrin og forhøjelser på de højere trin. I Viborg amtskommune vil forhøjelserne allerede sætte ind for indtægtsdele, der ligger over 17.000 kr., medens forhøjelserne i Frederiksborg amtskommune først indtræder for indtægtsdele på over 30.000 kr. Dette skyldes, at der er relativt flere store indtægter i Frederiksborg amtskommune end i Viborg amtskommune. Lettelsen for det første indkomstrin vil dog i Viborg amtskommune være så stor, at den

samlede progressive skat af en skalaindkomst på indtil ca. 40.000 kr. vil være lavere end den tilsvarende proportionale skat, medens skalaindkomsten i Frederiksborg amtskommune skal udgøre omkring 65.000 kr., før den progressive skat vil være større end den proportionale.

Det kan i øvrigt med nogle konkrete tal-eksempler vises, hvorledes den progressive skatteudskrivning ville virke i forhold til det i lovforslaget indeholdte proportional-skattesystem for skatteydere med lave og større indkomster.

Bilag til bet. o. lovf. vedr. skat til amtskommunen m. m.

Tabel 2.

Amtskommunal beskatning 1970 af en skalaindkomst på 15.000 kr.

	Samtlige amts- kommuner, g.snit	Frederiksborg amtskommune	Viborg amtskommune	(3) ÷ (2)
	(1)	(2)	(3)	(4)
Proportional skat.	540 kr.	390 kr.	810 kr.	420 kr.
Progressiv skala.	315 -	210 -	540 -	330 -
Skattelettelse ved progressiv skat.	225 -	180 -	270 -	x

Tabel 3.

Amtskommunal beskatning 1970 af en skalaindkomst på 35.000 kr.

	Samtlige amts- kommuner, g.snit	Frederiksborg amtskommune	Viborg amtskommune	(3) ÷ (2)
	(1)	(2)	(3)	(4)
Proportional skat.	1.260 kr.	910 kr.	1.890 kr.	980 kr.
Progressiv skala.	1.065 -	710 -	1.792 -	1.082 -
Skattelettelse ved progressiv skat.	195 -	200 -	98 -	x

Tabel 4.

Amtskommunal beskatning 1970 af en skalaindkomst på 60.000 kr.

	Samtlige amts- kommuner, g.snit	Frederiksborg amtskommune	Viborg amtskommune	(3) ÷ (2)
	(1)	(2)	(3)	(4)
Proportional skat.	2.160 kr.	1.560 kr.	3.240 kr.	1.680 kr.
Progressiv skala.	2.265 -	1.510 -	3.795 -	2.285 -
Skattelettelse (÷)				
Skatteforhøjelse (+) ved progressiv skat.	+ 105 -	÷ 50 -	+ 555 -	x

Tabel 2 viser, at der vil ske en ret stærk nedsættelse i den amtskommunale beskatning for de helt små indkomster, hvis man vælger en progressiv beskatning i stedet for en proportional skat, og at forskellen i kroner mellem beskatningen af en skalaindkomst på 15.000 kr. i Frederiksborg og i Viborg amtskommune mindskes fra 420 kr. til 330 kr.

Af eksemplerne i *tabel 3 og 4* vil det bl. a. ses, at skatten af en skalaindkomst på 35.000 kr. i Viborg amtskommune vil blive formindsket med 98 kr., medens skatten af en skalaindkomst på 60.000 kr. vil blive forøget med 555 kr. ved overgang til en progressiv amtsbeskatning. Det ses endvidere, at medens forskellen i amtskommunal beskatning af en skalaindkomst på 35.000 kr. i Frederiksborg og Viborg amtskommuner er 980 kr. ved en proportional beskatning, er forskellen 1.082 kr. ved en beskatning efter progressiv skala. For en skalaindkomst på 60.000 kr. er forskellen i beskatningen 1.680 kr. ved en proportional beskatning, men 2.285 kr. ved en progressiv beskatning.

Spørgsmål 8:

Kan ministeren oplyse, om han forventer, at de opgaver, der skal løses af amtskommunerne, bliver af samme art i alle amtskommuner, eller om det på grund af enkelte amters særlige struktur kan tænkes, at disse amter vil få særlige opgaver, som ikke vil blive pålagt de øvrige amter?

Svar:

Når der bortses fra mulige konsekvenser af igangværende overvejelser vedrørende en særlig hovedstadsordning, må det anses for mest hensigtsmæssigt, at amtskommunerne — uanset forskelle i henseende til størrelse og struktur — i princippet får tillagt samme opgaver.

Strukturelle forskelle mellem amtskommunerne, herunder specielt det forhold, at der i en amtsrådsreds findes en, eller måske flere, større kommuner med et udbygget forvaltnings- eller serviceapparat, der i givet fald vil være i stand til indenfor sit eget område at løse opgaver, der i øvrigt er amtskommunale, kan eventuelt begrunde, at man, uanset de principielle betæneligheder ved etablering af dobbeltkompetence, overvejer muligheden af at overlade visse større

kommuner løsningen af enkelte amtskommunale opgaver. Hvis sådanne særordninger bliver nødvendige, må det dog forudsættes, at der oprettes overenskomst med amtsrådet, og at den lokale udgiftsfordeling tilrettelægges således, at den i princippet er neutral i forhold til amtskommunale og kommunale løsninger.

Spørgsmål 9:

Hvilke argumenter kan anføres mod at omdanne den amtskommunale beskatning til en skat, der er ens over hele landet, og som opkræves som en del af statsskatten?

Svar:

Det samlede amtskommunale indkomstskattebehov efter forslaget ville for 1970 kunne dækkes ved en tillægsskat til statsindkomstskatten på ca. 12 pct. af denne skat, således at udskrivningsprocenten for dette år skulle have været forhøjet fra 95 til ca. 107. Det nævnte amtskommunale udskrivningsbehov er fastsat af de enkelte amtskommuner under hensyntagen til, at udskrivningen skal dækkes af skatteyderne i amtsråds kredsen. En ordning, hvorefter det enkelte amtsråd fortsat selv fastsætter sit udskrivningsbehov, men hvor dette dækkes af en fælles amtsskat som en del af statsskatten, vil i realiteten indebære, at den enkelte amtskommune tillægges en ret til at rekvirere midler fra en fælles amtsskattefond; hvis udskrivningsbehov overvæltedes på samtlige statsskatteydere, uden at nogen enkelt myndighed kunne drages til ansvar for udskrivningens størrelse.

En omdannelse af den amtskommunale beskatning til en skat, der er ens over hele landet, og som opkræves som en del af statsskatten, måtte derfor utvivlsomt suppleres med en ophævelse af de enkelte amtsråds ret til at udskrive indkomstskat, idet den del af statsskatten, der skulle anvendes til amtskommunale formål, måtte fastsættes af staten, der ligeledes måtte fastsætte de kriterier, hvorefter skattebeløbet skulle fordeles mellem amtskommunerne.

Det må anses for overordentligt vanskeligt at finde frem til fordelingskriterier, der på tilfredsstillende måde vil kunne dække de enkelte amtskommuners forskellige behov, idet der i givet fald måtte foretages en løbende afvejning af en række faktorer, her-

under sygehusvæsenets udbygning, befolkningens aldersfordeling, prisforskelle mellem landsdelene, vejnettet, indkomst- og beskæftigelsesforhold, befolkningsudviklingen, amtskommunernes likviditetsbehov m. m. Ordningen ville således indebære en tendens til en konstant spænding mellem statsmagten og de enkelte amtsråd med hensyn til, hvilken andel amtskommunerne skulle have af den samlede beskatning.

Den skitserede ordning ville yderligere indebære en væsentlig indskrænkning af amtskommunernes selvbestemmelsesret som følge af, at de kun ville få rådighed over et bestemt årligt beløb, fastsat af statsmagten. Det er vanskeligt at forestille sig, at ordningen, der uvægerligt måtte rumme en skematisk stivhed, ville udelukke, at nogle amtskommuner ville få penge stillet til rådighed, som ikke var fornødne til dæk-

ning af de normale udgifter, hvorefter det overskydende beløb muligt ville blive anvendt uøkonomisk til formål, som aldrig ville være tilgodeset, hvis befolkningen i vedkommende amtskommuner selv skulle dække udgiften, medens andre amtskommuner ikke ville få tilstrækkelig dækning af udgiftsbehov vedrørende formål, som den lokale befolkning ellers ønsker fremmet og er villig til at betale for gennem skatterne.

Jeg kan herefter ikke tiltræde den i spørgsmålet nævnte omdannelse af amtsbeskatningen, der i princippet ville ophæve det kommunale selvstyre for amtskommunerne, idet jeg fortsat er af den opfattelse, at udligning mellem amtskommunerne bør gennemføres ved generelle udligningsforanstaltninger som f. eks. det amtskommunale skattegrundlagstilskud.